

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 930/2015
27.10.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.Ј., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ј., адвоката Н.З., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Врању К бр.24/14 од 27.05.2015. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.774/15 од 15.09.2015. године, у седници већа одржаној дана 27.10.2015. године, већином гласова донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ј., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Врању К бр.24/14 од 27.05.2015. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.774/15 од 15.09.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Врању К бр.24/14 од 27.05.2015. године окривљени С.Ј. оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од три године и због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ за које му је утврђена казна у трајању од једне године, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од три године и осам месеци у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 22.12.2011. године до 13.06.2012. године.

Наведеном пресудом окривљени С.Ј. применом члана 262. став 1. и 264. став 1. ЗКП, обавезан је да плати суду на име трошкова кривичног поступка 311.018,00 динара, на име судског паушала 15.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док је према окривљеном на основу члана 87. у вези члана 78. и члана 246. став 7. и члана 348. став 6. ЗКП, изречена мера безбедности одузимања предмета и то опојна дрога

типа биљке канабис, која се налази на списку психоактивних контролисаних супстанци, листе 2 и садржи тетрахидраканабиол (ТХЦ) која се налази на листи 4, психотропне супстанце које могу проузроковати тешко оштећење здравља људи из истог списка ("Службени гласник РС" број 27 од 18.03.2015. године) у количини од 287,16 грама нето масе, за коју је одређено да ће се по правноснажности пресуде уништити, као и ватрено оружје и то ловачка пушка ... марке ... калибра ... мм са серијским бројем ..., један пиштољ ... калибра ... мм као и муниција и то 5 комада метака марке ... калибра ...мм и три комада метка калибра ...мм и експлозивна материја у количини од 50 комада бакљи, за које је одређено да ће се по правноснажности пресуде предати Полицијској управи Врање.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.774/15 од 15.09.2015. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Врању и окривљеног С.Ј. и његовог браниоца и пресуда Вишег суда у Врању К бр.24/14 од 27.05.2015. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног С.Ј., адвокат Н.З., због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП и повреде закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи, тако што ће окривљеног огласити кривим због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ у стицају са кривичним делом недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ и изрећи му кривичне санкције – казне у оквиру доњих минимума мера казни прописаних одредбама чл. 57. став 1. тачка 4. и 7. и тачка (8) КЗ, с тим да сходно члану 45. став 5. КЗ одреди да ће се казна затвора издржавати у просторијама у којима окривљени станује или да побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Разматрајући захтев за заштиту законитости на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ј. је неоснован.

Бранилац окривљеног С.Ј. у захтеву наводи да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 439. тачка 2. ЗКП на тај начин што су кривично правне радње окривљеног правно квалификоване као кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, а из утврђеног чињеничног стања произилази да је окривљени предметну дрогу држао за сопствене потребе, па је требао бити оглашен кривим због извршења кривичног дела из члана 246а став 1. КЗ.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног С.Ј. је истицао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани, у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге да се у кривичним правним радњама окривљеног С.Ј. стичу сви субјективни и објективни елементи кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, које је Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену истакнуте битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП као и наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ј. којима се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, обзиром да исто не представља законске разлоге у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП, због којих би окривљени, као овлашћено лице могао поднети захтев за заштиту законитости.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**